

ZIVA

D2384E

BROJ 6 (132)

LIPANJ/JUNI 1992.

LEBENDIGE GEMEINDE

MITTEILUNGSBLATT

DER KROATISCHEN KATHOLISCHEN MISSIONEN

CIJENA/PREIS 2,- DM

LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH MISIJA

ZAJEDNICA

21. susret hrvatske katoličke mladeži
Biblijska olimpijada
ZAGREB — MARIJA BISTRICA
29. do 31. svibnja 1992.

„Ave Maria“ – Josipa Lisac s mladima iz HKM Frankfurt

▲ Pozornica u dvorani „Globus“ bila je označena jasnim napisom i tradicionalnim znakovima ovih susreta. Na slici: mladi iz Kölna s hercegovačkim kolom.

▲ Prvog je dana velika dvorana bila borilište 192 natjecateljskih momčadi – za svakim stolom njih po petero

▼ Folkloriši iz HKM Pforzheim/Bruchsal unijeli su razigranu radost „Bunjevačkih svatova“.

U ime njemačke Crkve

Der Vorsitzende
der Deutschen Bischofskonferenz

Seiner Eminenz
dem Hochw. Herrn
Franjo Kardinal Kuharić
Kaptol 31, p.P. 553
4100 Zagreb/Kroatien

Verehrter Herr Kardinal,
lieber Mitbruder!

Ich benutze die Gelegenheit, daß Herr Prälat Hermann Mayer aus dem Mainzer Ordinariat nach Zagraeb fährt, um dort an der Bibel-Olympiade teilzunehmen, Ihnen herzliche Grüße zu übermitteln. Ich brauche Ihnen kaum zu sagen, wie wir täglich mitleiden an den schrecklichen Nachrichten aus Bosnien, Herzegowina und Kroatien. Gerade heute hören wir wieder von unvorstellbaren Greueln, die heute noch in Europa geschehen. Es ist beschämend, daß die zivilisierten Staaten solange brauchen, um diesem tödlichen Treiben ein Ende zu bereiten.

Von der Bischofskonferenz aus haben wir kürzlich an alle Bischöfe in Bosnien-Herzegowina einzelne Telegramme gerichtet. Wir wissen nicht, ob sie angekommen sind. Jedenfalls möchten wir Sie und alle katholischen Bischöfe im ehemaligen Jugoslawien unserer brüderlichen Solidarität versichern, vor allem im Gebet und durch viele Hilfeleistungen, nicht zuletzt auch gegenüber den Flüchtlingen, die zu uns kommen. Bitte grüßen Sie alle, wann immer Sie Gelegenheit dazu haben.

Unser neuer Außenminister, Dr. Kinkel, wird gewiß die Politik seines Vorgängers fortsetzen. Daran haben wir keinen Zweifel. Es bestehen auch bereits Kontakte zu ihm.

Eminenz, in der Sorge um die Wiedergewinnung des Friedens und der Menschlichkeit sind wir mit Ihnen und allen Bischöfen sowie dem ganzen Volk Gottes innig verbunden. Mit herzlichen Grüßen und Gottes Segen bin ich

Ihr

+ *Karl Lehmann*

Bischof Karl Lehmann

✠ ing. Ivica Školnik

„Znam da ću u času prijelaza biti pitan i suden, ali ću i pitati. Pitat ću Krista Gospodina da mi odgovori na ono na što mi na zemlji nije mogla odgovoriti ni objava, ni dogmatika, ni Biblija, ni Crkva – zašto zlo na svijetu, zašto ratovi, mržnja, ubijanje nevinih, smrt?“

Te riječi slavnoga Romana Guardinija utkao je fra Ignacije Vugdelija u homiliju koju je održao u mirogojskoj crkvi Krista Kralja, 8. 6. 1992. godine, u povodu prerane smrti ing. Ivica Školnika koji je svoj zemaljski put završio u 54. godini života u Frankfurtu. Rođeni Zagrepčanin, ing. strojarstva I. Školnik, živio je i radio blizu četvrt stoljeća u metropoli na Majni. Od prvoga dana živo se uključio u rad hrvatske misije pomažući joj da ide naprijed. Zauzeto je radio u župnom vijeću, pjevačkom zboru i u mnogim odborima koji su nastojali poticati i razvijati najrazličitije djelatnosti iseljene hrvatske Crkve u Hessenu. Volio je misiju (zato su mu na pogreb i došli bivši voditelji HKM Frankfurt: fra Bernardo Dukić, fra Jozo Zrnčić, fra Rafo Begić i bivši urednik „Žz“ fra Ignacije Vugdelija), volio je Crkvu, volio je Hrvatsku kao svoju dušu. Tih, radišan i nenametljiv, shrvan teškom bolešću preminuo je potpuno predan u Božju volju koju je nastojao vršiti cijeloga života. Na pogrebu u Zagrebu našlo se mnogo poštovatelja pok. Ivica. Nekolicina je došla iz Njemačke, a misu je zadušnicu koncelebriralo 10 svećenika. Nad grobom je govorio naddušobrižnik fra Bernardo Dukić. Supruzi Ljerki, djeci Vesni i Domagoju te misiji u Frankfurtu iskrena kršćanska sućut. ■

Hrvatski poklisar u Naddušobrižničkom uredu

Dr. Ivan Ilić, na čelu stola desno, s djelatnicima hrvatskog dušobrižništva i Caritasa

Dr. Ivan Ilić, prvi poklisar Republike Hrvatske u Njemačkoj, i njegov pomoćnik prof. **Benjamin Tolić** pohodili su 13. svibnja Hrvatski naddušobrižnički ured u Frankfurtu na Majni i sudjelovali u radu sjednice predstavnika (Sprechera) svih regija hrvatskog katoličkog dušobrižništva u Njemačkoj. Predsjedao je fra Bernardo Dukić. Bili su nazočni i svi djelatnici ureda i dušobrižnici susjednih HKM. Glavni je sadržaj susreta bio dogovor o pomoći što je hrvatsko dušobrižništvo može pružiti bržem izdavanju i produljivanju putovnica građanima Republike Hrvatske u Njemačkoj. Sve hrvatske crkvene ustanove u Njemačkoj stavit će za taj pothvat na raspolaganje svoje prostorije i djelatnike. Tako će službenici poklisarstva moći po cijeloj Njemačkoj dolaziti k našim ljudima, da oni ne bi morali trošiti vrijeme i novac putujući u Bonn i druga sjedišta hrvatskih diplomatskih i konzularnih službi. Za dobivanje putovnice hrvatsko se državljanstvo dokazuje svakim važećim dokumentom iz koga je to očito. Zahtjev s fotokopijama dokumenata šalje se poklisarstvu poštom a onda se čeka poziv kad odgovarajući službenik dolazi u koji centar s gotovim putovnicama.

Nova zgrada hrvatskog poklisarstva se uređuje, te je zasad adresa: **Dr. Ivan Ilić, hotel „Eden“, 5300 Bonn, tel. 0228/356034, fax: 0228/362494.**

Bilo je govora i o hrvatskoj dopunskoj nastavi u Njemačkoj u novim uvjetima te posebno o potrebi da se u roditeljima probudi svijest da djecu šalju na tu nastavu. ■

Svjetski zbor hrvatskih liječnika

U Frankfurtu, u prostorijama Arabella Congress hotela, održan je u subotu 16. svibnja Prvi sabor svjetskog zbora hrvatskih liječnika. Sudjelovalo je više stotina hrvatskih medicinskih stručnjaka različitih specijalnosti, i onih zubne medicine, iz cijele Europe i s drugih kontinenata. Gosti iz domovine bili su

ministar zdravstva dr. Andrija Hebrang, predsjednik Sabora dr. Žarko Domljan, potpredsjednik vlade dr. Mate Granić i dr. Zdenko Škrabao koji je u to doba bio najavljen kao ambasador u Švicarskoj. Crkveni gosti na tom Saboru bili su naddušobrižnik i urednik „Žive zajednice“, a u ime crkvenih djelatnika pozdravnu je riječ održao fra Bernardo Dukić. ■

A

1. Crkvena godina – liturgijska godina – bogoslužna godina, sva tri pojma znače isto. (DA) NE – 2
2. Razdoblje povijesti čovječanstva koje nazivamo Novi zavjet završava s prvim stoljećem nakon Isusova rođenja. DA (NE) – 3
3. Duh Sveti nadahnuo je one koji su pisali Sveto pismo. (DA) NE – 2
4. Kratica za knjige o Makabejcima je 1 Mak i 2 Mak. (DA) NE – 2
5. Apostol Juda napisao je poslanicu u Svetom pismu prije nego je Isusa izdao. DA (NE) – 3
6. Biblija je ne samo povijesno već i književno djelo, pa su neke Božje prouke prenesene u obliku priča i basni. (DA) NE – 3
7. Najmilije jelo na Pashalnoj večeri starih Židova bila je svinjska šunka. DA (NE) – 2
8. David je živio prije Mojsija. DA (NE) – 3
9. Na sjeveru Galileja, na jugu Judeja, a između njih Samarija. (DA) NE – 2
10. Vrijeme došašća preslikava povijest Starog zavjeta, to jest očekivanja Kristova dolaska. (DA) NE – 2
11. U Svetom pismu stoji da se Isus rodio usred noći. (DA) NE – 2
12. Evanđelist Luka i Marko bili su među 12 Isusovih apostola. DA (NE) – 3
13. Svatko sam odlučuje hoće li biti Božje djetete, prihvatiti Krista i njegov zakon ljubavi. (DA) NE – 3
14. Običnih nedjelja kroz godinu ima 43 ili 44. DA (NE) – 2
15. Četrdesetnica je drugo ime za korizmu. (DA) NE – 2
16. Na Veliki Petak svake godine čita se Muka po Mateju. DA (NE) – 3
17. „O, felix culpa“ na hrvatskom znači „O sretno li krivice“ i to se pjeva na Veliki Petak. DA (NE) – 4
18. Pedesetnica je razdoblje od 50 dana poslije Uskrsa. DA (NE) – 2
19. U vazmenim nedjeljama prvo čitanje se uzima iz Djela Apostolskih. (DA) NE – 2
20. Na nedjeljnim misnim slavljinama se kroz tri godine ABC pročita ukupno 397 biblijskih ulomaka. DA (NE) – 3

B

1. Božanski Zaručnik Majke Crkve je sveti Josip. DA (NE) – 4
2. Sveto pismo otkriva da je Sudnji dan blizu. DA (NE) – 3
3. Kad se čita Biblija, potrebna je pomoć Duha Svetoga. (DA) NE – 2
4. U Bibliji ima 125 psalama. DA (NE) – 3
5. U kratici Iv 2, 13–25, brojke pokazuju na kojoj se stranici Biblije nalazi traženi ulomak Ivanova evanđelja. DA (NE) – 4
6. Prikazi slični biblijskima često se nalaze i u mitologijama drugih naroda. (DA) NE – 3
7. Prvi kršćani počeli su jesti svinjetinu kad im je sveti Petar to dopustio. (DA) NE – 2
8. Kanaan, Palestina, Izrael: to su nazivi iste zemlje u raznim povijesnim razdobljima. (DA) NE – 2
9. Brdo Sion s velikim Hramom nalazio se u Jeruzalemu. (DA) NE – 2
10. Crkvena godina počinje 1. siječnja. DA (NE) – 3
11. U svakoj misi događa se Isusova žrtva. (DA) NE – 3
12. Od sva četiri evanđelja najstarije je Markovo. (DA) NE – 4

13. Božićne mise idu ovim redom: misa bdjenja, polnoćka, zornica i danja misa. (DA) NE – 2
14. Obične nedjelje kroz godinu dolaze prije korizmenog i poslije vazmenog razdoblja crkvene godine. (DA) NE – 1
15. Post je odricanje od mesa u određene dane. DA (NE) – 3
16. U korizmenim nedjeljama na misama za odrasle pripravnike za krštenje čitaju se misna čitanja A, bez obzira koja je liturgijska godina. (DA) NE – 2
17. Vazmena svijeća blagoslivlja se u liturgiji vazmenog bdjenja u uskrсноj noći. (DA) NE – 2
18. Pedesetnica je starozavjetni blagdan 50 dana nakon Pashe. (DA) NE – 2
19. Nedjelja Pedesetnica, to su Duhovi. (DA) NE – 1
20. Krajem crkvene godine najviše se čita o posljednjim vremenima i Sudnjem danu. (DA) NE – 2

C

1. U misna čitanja spadaju odlomci poslanica jednog pape. (DA) NE – 4
2. Povijest spasenja iz Biblije preslikava se u cijelu crkvenu godinu. (DA) NE – 2
3. Deuterokanonske knjige Svetog pisma su one knjige koje se nalaze samo u nekatoličkim izdanjima Svetog pisma. DA (NE) – 3
4. Jeremija je „mali prorok“. DA (NE) – 1
5. Homilija na misi u pravilu je povezana s biblijskim čitanjima toga dana. (DA) NE – 1
6. Biblijski pisci uzimali su građu iz književnosti drugih naroda. (DA) NE – 3
7. Brak pripadnika Levijeva plemena zvao se leviratski brak. DA (NE) – 4
8. Apostoli su lovili ribu u Mrtvom moru. DA (NE) – 3
9. Homilija je latinska riječ koja znači „hvalospjev“. DA (NE) – 3
10. Židovska, kršćanska i muslimanska vjera potječu od istog čovjeka. (DA) NE – 4
11. Svi kršćani slave Božić istog dana. DA (NE) – 3
12. Samo je Ivanovo evanđelje sinoptičko. DA (NE) – 3
13. Blagdan Svete Obitelji ujedno je za Crkvu u Hrvata Iseljenički dan. (DA) NE – 1
14. „Vazmeno trodnevje“ je naziv za Uskrсну nedjelju, ponedjeljak i utorak. DA (NE) – 4
15. Isus je postio 40 dana prije dana svoje smrti na križu. DA (NE) – 3
16. Cvjetnica je i dan slavlja i dan Muke. (DA) NE – 1
17. U korizmenim misama pjeva se „Slava“. DA (NE) – 1
18. Vazmena svijeća gori od Uskrsa do Duhova. DA (NE) – 3
19. Blagdan Presvetog trojstva uvijek dolazi u nedjelju. (DA) NE – 1
20. U niz običnih nedjelja, odnosno nedjelja kroz godinu, preslikava se povijest spasenja do drugoga dolaska Kristova. (DA) NE – 2

D

1. Četiri evanđelista napisala su čitavo Sveto pismo Novog zavjeta. DA (NE) – 3
2. Svoje spasiteljsko djelo Isus će izvesti svojim drugim dolaskom. DA (NE) – 4
3. Sveto pismo ima više od 100 dijelova koje nazivamo „knjige“. DA (NE) – 1
4. Malih proroka ima u Bibliji točno tri puta više nego velikih. (DA) NE – 1
5. Pisци svetih knjiga nazivaju se holografi. DA (NE) – 3

6. Babilonski ep o Gilgamešu sličan je biblijskom izvještaju o Abrahamu. DA (NE) – 4
7. Abraham je živio oko 5000 godina prije Isusa. DA (NE) – 3
8. Rijeka Jordan protječe Isusovom domovinom od zapada prema istoku. DA (NE) – 1
9. Crkvena godina počinje božićnim dobom. DA (NE) – 1
10. Naravne ili prirodne religije su one koje ne poznaju biblijsku Božju Objavu. (DA) NE – 3
11. Svećenik slobodno bira na svakoj misi koja će misna čitanja uzeti: A, B ili C. DA (NE) – 3
12. Evanđelist Luka bio je učenik Pavlov, a evanđelist Marko učenik Petrov. (DA) NE – 1
13. Isus je kao malo djetete bio izbjeglica. (DA) NE – 1
14. Veliki Petak je dan ustanovljenja Euharistije na Posljednjoj večeri. DA (NE) – 4
15. Katekumeni su osobe koje u misijama poučavaju pripravnike za krštenje. DA (NE) – 4
16. Ulja za krizmu, za bolesničko pomazanje i vjenčanje posvećuje biskup na Veliki Četvrtak. DA (NE) – 5
17. Vazmeno vrijeme traje do Duhova. (DA) NE – 1
18. Uzvik Aleluja znači „Uskrсно je!“. DA (NE) – 1
19. U Svetom pismu najviše je poslanica Pavlovih. (DA) NE – 2
20. U Svetom pismu su tri poslanice apostola Tome. DA (NE) – 4

E

1. Stari Zavjet je naziv zbirke knjiga i naziv razdoblja povijesti spasenja. (DA) NE – 2
2. Isusovo djelo spasenja nazivamo još vazmeno otajstvo. (DA) NE – 1
3. Knjiga postanka iz Biblije spada u skupinu „povijesnih knjiga“. DA (NE) – 3
4. Apostol Ivan umro je vrlo mlad (zato ga i silkaju bez brade). DA (NE) – 3
5. Sve u Bibliji je čista povijest i svi događaji zbili su se točno kako je opisano. DA (NE) – 4
6. Svi Isusovi pradjedovi i prabake bili su čistokrvni Hebreji. DA (NE) – 3
7. David je postao kraljem oko 1000 godine prije Krista. (DA) NE – 1
8. Mojsije je izveo Izraelce iz babilonskog ropstva. DA (NE) – 4
9. „Vrijeme kroz godinu“ su nedjelje između božićnog i korizmenog doba te nedjelje od Duhova do kraja crkvene godine. (DA) NE – 2
10. U evanđelju je zapisano da se Isus rodio 25. prosinca. DA (NE) – 4
11. Više stoljeća prije Krista prorok Izaija prikazao je Isusovu muku i smrt. (DA) NE – 2
12. Ivan Bogoslov drugi je naziv za Ivana Krstitelja. DA (NE) – 3
13. Bogojavljenje je za rimokatolike blagdan Isusova krštenja. DA (NE) – 2
14. Cvjetnica je nedjelja poslije Uskrsa. DA (NE) – 3
15. U doba kad su se mnogi odrasli krstili, krštenje se najčešće obavljalo u uskrсноj noći. (DA) NE – 1
16. Na Veliki Petak svaki svećenik smije služiti tri svete mise. DA (NE) – 3
17. Pashalni misterij hrvatski se kaže uskrсно bdjenje. DA (NE) – 1
18. Uzašašće se slavi u tjednu nakon Duhova. DA (NE) – 1
19. Blagdan Krista Kralja posljednja je nedjelja crkvene godine. (DA) NE – 3
20. Svi katolici, protestanti i pravoslavni slave Božić 25. prosinca. (DA) NE – 4

Mons. Vladimir Stanković, ravnatelj hrvatske inozemne pastve, istaknuo je da Crkva služi čovjeku i narodu učvršćujući također nacionalni i kulturni identitet, te je pročitao pozdrav što ga je iz skloništa u opsjednutom Zadru poslao predsjednik Vijeća za hrvatsku migraciju nadbiskup Marijan Oblak.

Hrvatski pjesnik Boris Maruna, ravnatelj Hrvatske matice iseljenika, svoj je službeni pozdrav obogatilo iskustvom dugogodišnjeg življenja u iseljeništvu.

Osobni predstavnik Predsjednika Republike mr. Božidar Petrač uklopio je ovaj Susret u događanje duhovne obnove hrvatskog naroda koja treba učvrstiti hrvatsku samosvijest, razviti demokraciju, unijeti moralnu odgovornost i u sve poslovne odnose, sve poticati na promjenu na bolje.

Biblijski povratak Iseljene Hrvatske

● Naša mladež kao dvanestgodišnji Isus u Hramu

Ovo se je moralo dogoditi „da se ispuni Pismo“, što u ovom slučaju znači: da se ispune nade svih hrvatskih stradanja posljednjih pola stoljeća. Pisano je, naime „Iz Egipta pozvah Sina svoga“ (Mt 2, 15).

Ta se riječ odnosi najprije na njegov narod koji je u davno doba morao iz svoje zemlje poći na Zapad, jer kod kuće nije bilo od čega živjeti, pa ga je nakon dugo vremena Bog, ojačana i prosvijetljena, vratio u domovinu da u njoj ispuni svoje poslanje. Drugi put isto se Pismo odnosilo na samoga Isusa, koji je kao mali dječak morao bježati od mržnje zločinačkoga stranca koji je bio zavladao njegovom domovinom. U izbjeglištvu, na Zapadu – u Egiptu – Sin Božji je kao čovjek porastao, sačuvao se, razvio – čekajući povratak. Kad je u domovini umro zločinački vladar, Isus se sa svojim

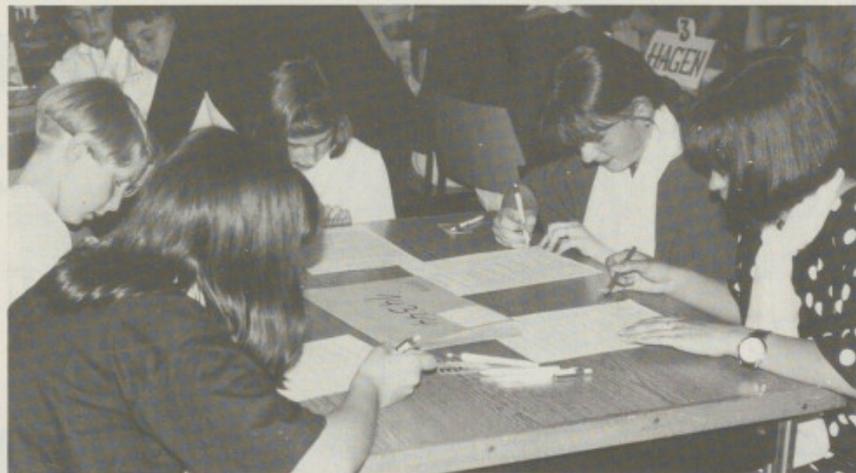
vratio. I malo za tim vidimo ga u Hramu, u glavnom gradu svoje domovine, gdje zadivljuje odrasle svojim znanjem i mudrošću. Evangelisti su sve to popratili riječima: „Iz Egipta pozvah Sina svoga“.

I naša se mladost, baš kao i mali Isus u svoje doba, morala odgajati i rasti izvan domovine, velikim dijelom na Zapadu. Bog je dopustio da mnogi naši ljudi umaknu na Zapad, da se narod u izbjeglištvu i iseljenju sačuva, ojača, da se spremi na povratak. I – čim je svijetom pukao glas da su „umrli oni koji su htjeli ubiti dijete“ (Mt 2, 20), raseljena Božja djeca hrvatskoga jezika počela su se vraćati u staru domovinu. Bilo je to presudno za hrvatsku sudbinu, jer da nije bilo Iseljene Hrvatske, Domovinska Hrvatska ne bi se bila mogla oduprijeti nasrtaju dušmanina.

(Nastavak na str. 7)

Na otvaranju Susreta na počasnim mjestima sjedili su u prvom redu: biskup iz Đakova dr. Marin Srakić (iza njega u drugom redu pomoćnik u Ministarstvu rada i socijalne skrbi fra Tomislav Duka), zagrebački gradonačelnik Boris Buzančić, podpredsjednik Vlade RH dr. Milan Ramljak, nadbiskup metropolit zagrebački kardinal Franjo Kuharić, hrvatski ministar iseljeničtva dr. Zdravko Sančević, referent za strance pri BK Njemačke prelat Heinz Joachim Justus i ravnatelj hrvatske inozemne pastve mons. Vladimir Stanković. Susret je otvorio sam Kardinal, a zatim su pozdravili gotovo svi nazočni uglednici.

Svaka je skupina bila označena posebnim brojem – šifrom, te na upitnim listovima nije smjelo pisati njezino ime, kako ocjenjivači ne bi mogli doći u napast da, znajući koga ocjenjuju, budu pristrani

Susret je prvog dana vodio don Luka Depolo, dugogodišnji glavni urednik našeg najbrojnijeg i najutjecajnijeg vjeronaučnog mjesečnika „Maloga koncila“, s iskustvom jednoga od začetnika naših vjeronaučnih olimpijada. Lijevo član žirija, mladi teološki stručnjak mr. Josip Kuhtić

Finalisti iz HKM iz Njemačke

s brojem bodova

Mainz V	259	Frankfurt III	247
Frankfurt V	255	Essen I	246
Heilbronn	254	München	246
Mainz IV	254	Reutlingen I	245
Offenbach I	254	Mainz III	238
Frankfurt VII	253	Reutlingen II	233
Offenbach II	250	Darmstadt I	233
Düsseldorf I	248	Bochum I	231

I tri preostala člana žirija: don Živko Kustić, Jasna Pavelić, poznata djelatnica pokreta prijatelja prirode „Lijepa Naša“, i dobi duh svega biblijskoga buđenja u Hrvata dr. fra Bonaventura Duda nastojali su u strahu Božjem objektivno ocjenjivati.

Iz zagrebačke župe sv. Petra bilo je više ekipa – tri od njih ušle su u finale – ali ta župa ima apsolutnu prednost po onome što je za održavanje ove olimpijade učinio njezin župnik mons. Matija Stepinac. Ta je župa s našim Naddušobrižničkim uredom i Glasom koncila bila organizator Susretaru a mons. Stepinac vodio je glavnu skrb za svu organizaciju, posebno za smještaj natjecatelja i drugih gostiju.

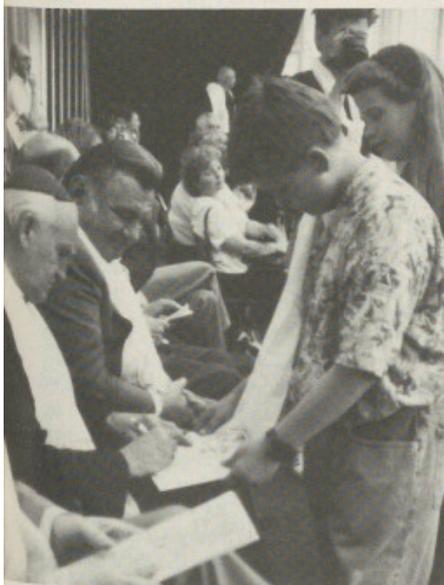
Prelat Jusus i naddušobrižnik Dukić predali su pobjedničkim ekipama iz domovine – zagrebačkoj ekipi „Bl. Marko Križevčanin III“, splitskoj „Gospoje od Zdravlja“ i ekipi župe Županja odgovarajuće nagrade. Prve dvije imali su nakon finala jednaki broj bodova pa su u naknadnom nadmetanju nadodali jedna 40, a druga 39 bodova. HKM Mainz dobila je posebnu nagradu društva „Lijepa Naša“.

Ekipi „Frankfurt V“ osigurao je u finalu pune četiri desetke, i time je plasirao na drugo mjesto među ekipama iz inozemstva (na prvom je mjestu ekipa „Mainz V“!), vjeroučenik pro-

gnanik iz grada heroja Vukovara Dario Magdić. Njegov je otac, branitelj domovine, ranjen i zarobljen od četnika, te od tada za njega ne znaju, ali Dario se, eto, našao u prvim redovima. Vrlo je zauzeti i odgovorni čitač svake nedjelje na hrvatskim misama u Höchstu.

Kardinal Kuharić ne voli se ponašati kao „zvijezda“, ali nije imao srca odbiti mlade koji su tražili i njegov potpis na svoje olimpijske šalove.

Finalisti iz domovinskih župa s brojem bodova

Bl. Marko Križevčanin III, Zagreb	311	Hvar I	249
Gospa od zdravlja, Split	310	Sv. Terezije, Bjelovar II	246
Rkt župa Županja	269	Sv. Terezije I, Zagreb	245
Sv. Petar VI, Zagreb	264	Čirila i Metoda (Gkt)	245
Sv. Petar I, Zagreb	262	Carevdar	245
Sv. Terezija, Bjelovar I	261	Zabok	243
Hvar II	260	Krist Kralj I, Trnje	240
Krilo Jesenice II	259	Sv. Blaž II, Zagreb	239
Đakovo II	256	Prognanici Split-Hotel „LAV“	239
Hvar II	260	Brodski Varoš, Slav. Brod I	237
Krist Kralj II, Trnje	255	Sv. Petar II, Zagreb	229
Dugi Rat I	253	Gornja Stubica	226
Đakovo I	250	Krilo Jesenice I	212

Među sudionicima prvog dijela programa drugoga dana nazočni su osobito pozdravili zbor mladih iz Đakova s izvanrednom voditeljicom časnom sestrom. S njima kao da je u dvoranu došla sva bol đakovačke biskupije s pedesetak porušenih crkava, desecima spaljenih sela, tisućama ubijenih i bezbrojnim prognanicima, ali također iz njihove je pjesme izbijala neuništiva sigurnost da će sve biti oslobođeno i obnovljeno.

(Nastavak sa str. 5)

Među više značajnih skupova hrvatskih povratnika, ovaj **21. susret hrvatske katoličke mladeži s biblijskom olimpijadom** u Zagrebu i Mariji Bistrici od 29. do 31. svibnja 1992. ima osobito biblijsko značenje. Tu se, naime, znakovito vratila mladež – Božja i hrvatska – da u okrilju Crkve, kao Isus u Hramu, razveseli Domovinu zrelošću i mudrošću Svetoga Pisma.

Dok smo gledali i slušali izvanredne mladiće i djevojke kako odgovaraju na nimalo laka pitanja o odnosu vjere i života, Biblije i bogoslužja, bilo nam je kao da sa strane prisustvujemo onome što Evanđelje pripovijeda o dvanestogodišnjem Isusu u Hramu.

„Nakon tri dana nadođe ga u Hramu gdje sjedi među učiteljima, sluša ih i postavlja im pitanja. Svi koji su slušali divili su se njegovom umu i odgovorima“ (Lk 2, 46–47).

Imali smo se čemu diviti. Profesor biblijskih znanosti, čovjek koji je naraštaje naših svećenika, kateheta i katehista

odgajio u poznavanju i ljubavi prema Božjoj riječi, bio je cijelo vrijeme ganut, potresen, nekoliko puta i zapanjen dubinom odgovora.

Treba se sjetiti da je katolička mladež europskog dijela Iseljene Hrvatske dvadeset godina kružila gradovima, sastajući se ovdje i ondje, stječući iskustva, utvrđujući nadu. Kad se ispunilo vrijeme te kušnje, kad je proglašena slobodna država slobodnoga naroda, bilo je kao da anđeo javlja Josipu u Egiptu da se treba vratiti. Premda domovinom još hara ratni požar, vrijedilo je doći, makar na samu bojišnicu, trebalo je posvjedočiti. Bilo je pomalo riskantno, ali ukorak sa svim opasnostima kojima se izlaže hrvatski narod znajući da ovaj put ne može biti poražen.

Onda se dogodio drugi providnosni znak. Mladež širom domovine koja već nekoliko godina nije imala sličnih vjeronaučnih olimpijada, osjetila je zov dolaznika i odazvala se. Od juga do sjevera, od istoka do zapada ranjene Hrvatske javiše se momčadi natjecatelja i sudinoka ovoga

(Nastavak na str. 12)

Ni brojni članovi glazbenoga društva „Zlatne žice“ iz Slavonske Požege nisu žalili truda doći u hrvatski glavni grad i umjetnički Posvjedočiti da Požeška kotlina, od starine zvana „Zlatna dolina“, živi i stvara da uvijek bude zlatni ures domovine Hrvatske.

Mladi plesači iz HKM Basel u Švicarskoj skladnim i vrlo znakovitim suvremenim plesom pokazali su da naša mladež, ostajući vjerna starinskoj baštini, zna ići ukorak i s najnovijim vremenom. U njihovoj igri se crno i bijelo – svjetlost i tama – sukobilo, ali se nije pomiješalo.

U prigradskim starim selima pod Sljemenom ljubomorno se čuvaju stare nošnje i plesovi. Mladi iz kulturno-umjetničkog društva Markuševac su kao profesionalci s velikim iskustvom izveli „Prigorsko kolo“.

Svi natjecatelji

Donosimo abecedni popis svih natjecateljskih momčadi. Brojke označuju postignuti broj bodova

Njemačka:	Aachen I	174
	Aachen II	137
	Augsburg I	183
	Augsburg II	104
	Balingen I	155
	Balingen II	152
	Berlin I	168
	Berlin II	160
	Bielefeld I	186
	Bielefeld II	156
	Bochum I	231
	Bochum II	148
	Bonn I	168
	Bonn II	143
	Darmstadt I	233
	Darmstadt II	186
	Darmstadt III	178
	Dortmund I	109
	Dortmund II	155
	Dortmund III	162
	Düsseldorf I	248
	Düsseldorf II	181
	Düsseldorf III	156
	Düsseldorf IV	192
	Duisburg I	175
	Duisburg II	127
	Essen I	246
	Essen II	174
	Esslingen	195
	Frankfurt I	163
	Frankfurt II	135
	Frankfurt III	247
	Frankfurt IV	154
	Frankfurt V	255
	Frankfurt VI	182
	Frankfurt VII	253
	Frankfurt VIII	183
	Frankfurt IX	151
	Frankfurt X	185
	Freiburg I	178
	Freiburg II	168
	Freiburg III	124
	Freising	180
	Gaggenau I	159
	Gaggenau II	152
	Gaggenau III	128
	Giessen I	151
	Giessen II	126
	Hagen I	152
	Hagen II	138
	Hagen III	146
	Heilbronn	254
	Ingolstadt	158
	Karlsruhe I	157
	Karlsruhe II	137
	Kassel	193
	Koblenz	150

Köln I	190
Köln II	184
Köln III	170
Krefeld I	155
Krefeld II	121
Leverkusen I	173
Leverkusen II	148
Ludwigsburg	174
Lüdenscheid I	141
Lüdenscheid II	123
Lüdenscheid III	110
Mainz I	142
Mainz II	165
Mainz III	238
Mainz IV	254
Mainz V	259
Mettmann I	184
Mettmann II	142
Mülheim/R.	131
München	246
Münster	166
Offenbach I	254
Offenbach II	250
Offenbach III	178
Pforzheim I	147
Pforzheim II	147
Ravensburg I	187
Ravensburg II	181
Ravensburg III	153
Ravensburg IV	163
Reutlingen I	245
Reutlingen II	233
Rosenheim I	155
Rosenheim II	151
Rottweil	171
Rüsselsheim I	145
Rüsselsheim II	157
Rüsselsheim III	172
Sindelfingen I	185
Sindelfingen II	155
Stuttgart I	155
Stuttgart II	120
Stuttgart III	178
Stuttgart IV	177
Stuttgart V	156
Ulm	152
Waiblingen	191
Wiesbaden	133
Wuppertal I	182
Wuppertal II	173

Austrija:	Beč I	142
	Beč II	149
	Beč III	153

Švicarska:	Basel	157
-------------------	-------	-----

Fotografije što ih objavljujemo sa Susreta hrvatske katoličke mladeži najvećim je dijelom snimio **ing. Mladen Ferenčić** iz zagrebačke župe sv. Petra, a dijelom su od fotoslužbe „Žive zajednice“.

Mons. Matija Stepinac, koji je prije preuzimanja župe sv. Petra stekao veliko iskustvo kao dugogodišnji župnik u Novom Zagrebu, mogao se na ovom Susretu obradovati i uspješnim nastupom vokalno instrumentalnog sastava „Kefa“ (dolje). Kefa je izvorno židovsko ime kojim je Isus označio apostolskog prvaka – a znači Stijena, grčki Petros. Ti glazbenici iz župe sv. Petra svojim su nastupima stekli veliki ugled – ne samo po domovini. Sa župnikom je u organizaciji Susreta mnogo učinio i kapelan Josip Golubić s časnim sestram klanjateljicama Predragocjene Krvi: s. Antiom, s. Amatom, s. Ines i s. Katicom.

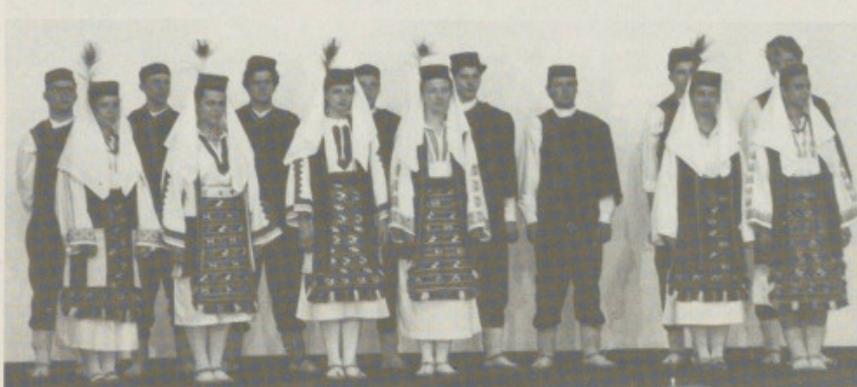
Folkloriši HKM München vrlo su uspješno izveli „Erin san“ iz glasovite Gotovčeve opere „Ero s onoga svijeta“

Već godinama su folklorne smotre hrvatske mladeži iz naših misija u Njemačkoj nezamišljive bez pojave ponosnih i vrlo slikovitih „Slavonskih kraljica“ ih HKM Ludwigsburg s raskošnim krunama i oštrim sabljama. Za promjenu smo ih slikali u predahu ispred dvorane.

Kolo „Slavonija“ toga smo poslijepodneva dvaput vidjeli, ali nije bilo puko ponavljanje. Izveli su ga folkloraiši iz HKM Reutlingen (gore) i oni iz HKM Ravensburg (dolje). Jedni i drugi svaki na svoj način dočarali su bogatstvo pokreta i zvuka toga kraja domovine koji sad ne odjekuje toliko glazbom i pjesmom koliko eksplozijama i jaucima. Ova su kola izrazila tu stvarnost i ne spominjući je – kao da su htjela biti melem na one rane. I „Vrličanke“ iz „Erina kola“, premda nisu u Vrlici rasle donijele su u Zagreb izraz ponosa i otpora Dalmatinske Zagore (slika desno).

Mladi iz Sindelfingena, reklo bi se, biraju osebujne narodne plesove gdje se manjak uvježbanosti ne bi mogao nadoknaditi bučnom glazbom i razmetanjem pokreta. Ovaj su put došli s kolom „Vrlika“ koje je nastalo u doba kad je osmanlijski dušmanin bio blizu i ne bi ga bilo vrijedilo pjesmom dozivati. Sva se snaga bujnih osjećaja izražavala tupim topotom opanka o kamen i zacijelo vatrom iz očiju. Dok su plesali, pred očima su nam se prizori njihovih pokreta miješali s prizorima rata u tom istom kamenjaru, gdje – kako kažu i mali ekrani – hrvatski borci izvode završnicu oslobodilačkog kola.

Osim onih već predstavljenih, drugoga su dana Susret počastili: referent za strance u biskupiji Mainz mons. Mayer (drugi s lijeve), osobni predstavnik Predsjednika Republike Hrvatske mr. Božidar Petrač (četvrti) i mr. Neven Jurica iz zbora katoličkih mladih „MI“ (peti) sa suprugom.

Natjecatelji iz domovine – ekipe i postigunti bodovi

Iz zagrebačkih župa

Sv. Blaž, I	142
Sv. Blaž, II	239
Sv. Ćirila i Metoda (Gkt), Zagreb	245
Duha Svetog, Staglišće I	166
Duha Svetog, Staglišće II	172
Sv. Jeronima,	160
Krist Kralj I, Trnje	240
Krist Kralj II, Trnje	255
Bl. Marka Križevčanina I	184
Bl. Marka Križevčanina II	185
Bl. Marka Križevčanina III	311
Sv. Petar, I Zagreb	262
Sv. Petar, II Zagreb	229
Sv. Petar, III Zagreb	174
Sv. Petar, IV Zagreb	167
Sv. Petar, V Zagreb	172
Sv. Petar, VI Zagreb	264
Sv. Šimuna i Tadeja, I Stenjevac	143
Sv. Šimuna i Tadeja, II Stenjevac	121
Sv. Šimuna i Tadeja, III Stenjevac	141
Sv. Šimuna i Tadeja, IV Stenjevac	122
Sv. Šimuna i Tadeja, V Stenjevac	139
Sv. Šimuna i Tadeja, VI Stenjevac	153
Sv. Terezije I	245
Sv. Terezije II	165

Iz osnovnih škola

„OŠ“ August Šenoa I, Zagreb	192
„OŠ“ August Šenoa II, Zagreb	179
„OŠ“ Bistra I	154
„OŠ“ Donje Vrapče I	152
„OŠ“ Donje Vrapče II	146
„OŠ“ Gornje Vrapče I	121
„OŠ“ Gornje Vrapče II	131

BIBLIJSKI ULOMCI

1. ČITANJE

Zah 12, 10-11

Čitanje Knjige proroka Zaharije

Ovo govori Gospodin: „Na dom Davidov i na Jeruzalemce izliti će duh milosni i molitveni. I gledat će onoga koga su proboli; naricat će nad njim kao nad jedincem, gorko ga oplakivati kao prvenca. U onaj dan plač velik nastat će u Jeruzalemu, poput plača hadad-rimskog u ravnici megidonskoj.“

Riječ je Gospodnja.

PSALAM 63 (62)

Tebe žeđa duša moja, Gospodine, Bože moj!

O Bože, ti si Bog moj
gorljivo tebe tražim;
tebe žeđa duša moja, tebe želi tijelo
moje,
kao zemlja suha, žedna, bezvodna.

U Svetišću sam tebe motrio
gledajući ti moć i slavu.
Ljubav je tvoja bolja od života,
moje će te usne slaviti.

Tako ću te slaviti za života,
u tvoje ću ime ruke dizati.
Duša će mi biti kao sala i mrsa sita,
hvalit ću te kliktavim ustima.

Ti postade meni pomoć,
kličem u sjeni krila tvojih.
Duša se moja k tebi privija.
Desnica me tvoja drži.

2. ČITANJE

Gal 3, 26-29

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Galaćanima

Braćo!

Svi ste sinovi Božji, po vjeri, u Kristu Isusu. Doista, koji god ste u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov – Grk! Nema više: rob – slobodnjak! Nema više: muško – žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

Riječ je Gospodnja.

PJESMA PRIJE EVANĐELJA:

Aleluja! Aleluja!

Ovce moje slušaju glas moj, govori Gospodin, ja ih poznajem i one idu za mnom. **Aleluja!**

EVANĐELJE

Lk 9, 18-24

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: „Što govori svijet, tko sam ja?“ Oni odgovoriše: „Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta.“ A on im reče: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ Petar prihvati i reče: „Krist – Pomazanik Božji!“ A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju.

Reče: „Trebalo da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.“

A govoraše svima: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti!“

Riječ je Gospodnja.

MOLITVE VJERNIH

Upravimo svoje molitve Bogu koji upravlja povijest tako da čovječanstvo postane sve čovječnije.

- Da svi koji u Krista vjeruju najozbiljnije preuzimaju odgovornost da zajedno s njim i trpe za spasenje drugih ljudi – molimo.
- Da ne zaboravljamo kako se po svojoj kršćanskoj vjeri uključujemo u veliko mnoštvo onih koji već oko 4000 godina mijenjaju svijet da bi se ostvarila obećanja što ih je Bog dao Abrahamu, duhovnom praocu svih jednobožaca – molimo.
- Da se iskreno zauzimamo za bratstvo i ravnopravnost među svim ljudima i narodima na svijetu, ali da baš zato visoko cijenimo i čuvamo svoje narodne osobine, svoj jezik i običaje, svoju kulturu, svoju najdražu domovinu – molimo.
- Da sve naše pokojnike uvedeš u vječno uskrsnuće – molimo.

Prosvijetli nas Gospodine sigurnim naukom Pisma da se možemo snalaziti u svim društvenim i političkim zbivanjima svoga doba, da vjeru ne shvaćamo kao bježanje od javnih odgovornosti, nego da nas ona osposobi žrtvovati se za sve ljude, posebno za svoju domovinu. Po Kristu Gospodinu našem.

ZA RAZMIŠLJANJE

„I gledat će onoga koga su proboli“ – piše prorok Zaharija najmanje 3 stoljeća prije nego što su Isusa doista proboli (ne treba se zaustavljati na „plaču hadad-rimskom u ravnici megidonskoj“, jer je to bio neki stari poganski obred plača za proljećem koje umire). Apostol pak ide mnogo dalje od žalovanja za Probodenim. On zna da u Isusovoj smrti umire naše zlo. Krstiti se znači Kristom se zaodjenuti, s njim umrijeti i s njim uskrsnuti. U tom novom rođenju vjernik postaje baštinikom Abrahamove vjere i obećanja koje je Bog dao Abrahamu. U novom bratstvu preporođenih svaki je čovjek jednako važan bez obzira na društveni položaj, nacionalnost i spol. To, naravno, ne znači da se ljudi neće razlikovati po naciji i po spolu. Neće Židov postati Grkom ni žena muškarcem, nego će žena biti doista ženom, muško će biti muško. Grk, Židov, Hrvat, Mađar i svaki drugi ponosit će se svojim nacionalnim osobinama, ali te razlike neće ih dijeliti na manje ili više vrijedne ljude. Razlike ostaju kao bogatstva, a nestaju

ograde među ljudima. Premda vjera ne dokida staleške i društvene razlike, ona traži jednakopravnost svih građana. Kao što je u svoje doba Pavao tražio da slobodni građani u kršćanskoj zajednici prihvaćaju robove kao ravnopravnu braću, tako i danas intelektualac mora poštivati radnika, a radnik se ne treba osjećati manje vrijednim. Kršćanstvo ne dokida razlike što proizlaze iz bavljena različitim poslovima, nego osigurava jednako dostojanstvo svakom čestitom radu. Evanđelist Luka bilježi kako Krist poziva svakog čovjeka da bude spreman odreći se svega što mu je drago, ako to traži ljubav prema Bogu i drugom čovjeku. Samo onaj tko se iz ljubavi hoće svega odreći, zaista može u svemu i uživati. Ono čega se ne možeš odreći nije bogatstvo, nego ovisnost poput droge. Tražeći od apostola da ga ne razglašuju kao Krista prije nego što umre i uskrsne, Isus nas upozorava da njegov program požrtvovne ljubavi mogu uvjerljivo navještati samo oni koji ga i u životu ostvaruju.

BIBLIJSKI ULOMCI**1. ČITANJE** 1 Kr 19, 16b. 19–21**Čitanje Prve knjige o Kraljevima**

U one dane: Reče Gospodin Iliji: „Pomaži Elizeja, sina Šafatova, iz Abel Mehole, za proroka namjesto sebe.“

Ilija ode odande i nađe Elizeja, sina Šafatova, gdje ore: pred njim dvanaest jarmova, sam bijaše kod dvanaestoga. Ilija pride k njemu i baci na nj svoj plašt. On ostavi volove, potrča za Ilijom i reče: „Dopusti mi da zagrlim svoga oca i majku, pa ću poći za tobom.“ Ilija mu odgovori: „Idi, vrati se; ja sam svoje učinio.“ On ode, uze jaram volova i žrtvova ih. Volujskim jarmom skuha meso i dade ga ljudima da jedu. Zatim ustade i ode za Ilijom da ga posluži.“

Riječ je Gospodnja.

PSALAM 16 (15)

Ti si, Gospodine, baština moja!

Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.

Gospodinu rekoh: „Ti si moj gospodar!“

Gospodin mi je baština i čaša:
„Ti u ruci držiš sudbinu moju.“

Blagoslivljaj Gospodina koji me svjetuje

te me i noću srce opominje.

Gospodin mi je svagda pred očima
jer mi je zdesna da ne posrnem.

Stog mi se raduje srce i kliče duša,
pa i tijelo mi spokojno počiva.

Jer mi nećeš ostavit dušu u Podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.

Pokazat ćeš mi stazu života,
puninu radosti lica svoga,
sebi zdesna blaženstvo vječno.

2. ČITANJE

Gal 5, 1. 13–18

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Galaćanima

Braćo!

Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva! Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego – ljubavlju služite jedni drugima. Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinjoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga! Ako li pak jedni druge grizete i glodete, pazite da jedni druge ne proždrete. Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugadati požudi tijela! Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugom protivi da ne činite što hoćete. Ali, ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom.

Riječ je Gospodnja.

PJESMA PRIJE EVANĐELJA:

Aleluja! Aleluja!

Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša;
ti imaš riječi života vječnoga. **Aleluja!**

EVANĐELJE

Lk 9, 51–62

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu.

I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i udoše u neko samarijansko selo da mu pripreme mjesto. No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: „Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih?“ No on se okrenu i prekori ih. I odoše u drugo selo. Dok su išli putom, reče mu netko: „Za

tobom ću kamo god ti pošao.“ Reče mu Isus „Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.“

Drugomu nekom reče: „Pođi za mnom!“ A on će mu: „Dopusti mi da prije odem i pokopam oca.“ Reče mu: „Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.“ I neki drugi reče: „Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima.“ Reče mu Isus: „Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje.“

Riječ je Gospodnja.

MOLITVE VJERNIH

U doba dok se naš narod bori za slobodu, molimo Božju svjetlost da shvatimo u čemu je prava sloboda.

● Da nikada ni pod koju cijenu ne prihvaćamo robovanje, da se ne damo ni kupiti ni prestrašiti ni zavarati – molimo.

● Da svoju vjeru nikad nikome ne namećemo, nego da je nudimo kao dar slobode – molimo.

● Da poštujemo svačije mišljenje i uvjerenje koje je drugačije od našeg, ali da se svoga ni pred kim ne stidimo – molimo.

● Da slobodu nikad ne shvatimo kao da je slobodno grijehiti, nego da se svladavanjem i stegom oslobađamo od robovanja neurednim prohtjevima – molimo.

● Da naši pokojnici uživaju slobodu u vječnoj ljubavi – molimo.

Pogledaj Gospodine na sve žrtve, sve boli, krv i suze našega naroda u tisućljetnoj borbi za slobodu, i blagoslovi ovo naše doba plodovima tih žrtava. Po Kristu Gospodinu našem.

ZA RAZMIŠLJANJE

Danas se prvo čitanje podudara s evanđeoskim ulomkom. Elizej kojega Ilija poziva odgovara slično onome kojega Isus poziva. Čovjek bi, naravno, htio sačuvati sve obiteljske i druge drage veze i odnose. No istina je da pozvani, kad shvati važnost svoga poziva, mora neke veze i odnose prekinuti, ne kidajući time ljubav. Ima izvanrednih prilika i izvanrednih zadataka koji treže izvanredne ljude. Oni moraju znati odricati se mnogih redovitih ljudskih radosti i utjeha. Tako postaju sposobniji mnogima donositi radost i utjehu. U svom odgovoru Isus gotovo surovo govori o onima koji nemaju smisla za požrtvovnu ljubav, koji su sebično privrženi zadovoljavanju požuda. Naziva ih mrtvima premda su živi. Preko-

rava i neodlučne koji bi htjeli naprijed a trajno se osvrću na ono čega su se odrekli.

Ulomak Poslanice Glaćanima uklapa se u to razmišljanje isticanjem slobode. Krist nas je oslobodio, no ta je sloboda upravo sposobnost voljeti i žrtvovati se za druge. Apostol upozorava: „Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu.“ Tko u ime slobode odbija svaku stegu, nije slobodan za ljubav, nego je zarobljenik svojih slabosti. Ovdje Pavao izraz „tijelo“ upotrebljava u negativnom smislu mislići na narav koja je po sebi sebična i opire se prihvatiti nesebičnost na koju je Duh navodi. U kome je Duh, taj ne podliježe prisili naravne sebičnosti.

BIBLIJSKI ULOMCI**1. ČITANJE**

Iz 66, 10–14c

Čitanje Knjige proroka Izaije

Veselite se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime, svi koji ste nad njim tugovali, da se nadojite i nasitite na dojkama utjehe njegove, da se nasišete i nasladite na grudima krepčine njegove. Jer ovako govori Gospodin: „Evo mir ću na njih kao rijeku svratiti i kao potok nabujali bogatstvo naroda. Dojenčad ću njegovu na rukama nositi i milovati na koljenima. Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti – utješit ćete se u Jeruzalemu.“

Kad to vidite, srce će vam se radovati i procvast će vam kosti ko mlada trava. Očitovat će se ruka Gospodnja na njegovim slugama.

Riječ je Gospodnja.**PSALAM 66 (65)****Kliči Bogu, sva zemljo!**

Kliči Bogu, sva zemljo,
opjevaj slavu imena njegova,
podaj mu hvalu dostojnu.

Recite Bogu:

„Kako su potresna djela tvoja!“

Sva zemlja nek ti se klanja i nek ti
pjeva,

nek pjeva tvom imenu!

Dodite i gledajte djela Božja:

čuda učini među sinovima ljudskim.

On pretvori more u zemlju suhu
te rijeku pregaziše.

Stog se njemu radujmo!

Dovijeka vlada jakošću svojom!

Dodite, počujte, svi koji se Boga bojite,
pripovjedite ću što učini duši mojoj!

Blagoslovljen Bog koji mi molitvu ne
odbi,

naklonosti ne odvraća od mene!

2. ČITANJE

Gal 6, 14–18

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Galaćanima

Braćo!

Bože sačuvaj da bih se ja ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu. Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego – novo stvorenje. A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega – mir i milosrđe! Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove. Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen.

Riječ je Gospodnja.**PJESMA PRIJE EVANĐELJA:****Aleluja! Aleluja!**

Mir Kristov neka upravlja srcima vašim!
Riječ Kristova neka u svem bogatstvu
prebiva u vama! **Aleluja!**

EVANĐELJE

Lk 10, 1–12. 17–20

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. Govorio im je: „Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vrati će se na vas. U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Tā vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću.“

„Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!'“

A kad u neki grad uđete pa vas ne prime, iziđite na njegove ulice i recite: 'i Prašinu vašega grada, koja nam se nogu uhvatila, stresamo vam sa sebe! I pak znajte ovo: Približilo se kraljevstvo Božje!' Kažem vam: Sodomcima će u onaj dan biti lakše negoli tomu gradu.“

Vratiše se zatim sedamdesetdvojica radosni govoreći: „Gospodine, zlodusi nam se pokoravaju na tvoje ime!“ A on im reče: „Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade. Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i štipavcima i po svojoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima.“

Riječ je Gospodnja.**MOLITVE VJERNIH**

Pouzdana se utecimo svom vječnom Savezniku, koji nam je bliz i kad to ne osjećamo.

● Da u biblijskim patnjama Božjega naroda i u raspetom Božjem Sinu uvijek iznova prepoznajemo kako ni naša sadašnja stradanja nisu propast, nego put spasenja – molimo.

● Da nas to što smo sigurni u Božju pomoć ne uspava, nego još više potakne na zauzimanje za bolji svijet – molimo.

● Da izvanjskim obdržavanjem vjerskih običaja i propisa ne bismo prikrivali nemar za pravo obraćenje – molimo.

● Da odlazeći iz ovozemnog života, radosno saznamo kako su nam „imena zapisana na nebesima“ – molimo.

Daj Gospodine da nas nikoja patnja ne skrši, nego da iz svake ustajemo sličniji Uskrsnome-koji s Tobom živi u vijeke vjekova.

ZA RAZMIŠLJANJE

Izaijin ulomak navješta radost onima koji su tugovali, koje su neprijatelji tlačili, koji su bili bez utjehe. Izaija je to pisao u doba dok je narod teško trpio od neprijatelja. I danas u takvo doba Biblija navješta bolja vremena. Bog javlja da nije naroda zaboravio. Pavao pak bez ikakva samobmanjivanja ističe da se ponosi samo time što je spreman zajedno s Isusom trpjeti, podnositi patnju za spasenje. Nada da će biti bolje ne smije biti poput droge koja nas uspavljuje, nego nas mora jačati da u nevolji što bolje

izdržimo. To što kaže da nije važno ni obrezanje ni neobrezanje nego novo stvorenje, zapravo znači da su uzalud svi obredi i vanjski izrazi religioznosti, ako se čovjek u sebi doista ne promijeni, ako se ne preporodi u Kristovoj smrti i uskrsnuću. I Isus će, u današnjem evanđeoskom ulomku upozoriti učenike da je mnogo važnije što su im „imena zapisana na nebesima“ – što znači da su s Kristom preporođeni – nego što imaju ili nemaju sposobnost činiti čuda.

BIBLIJSKI ULOMCI**1. ČITANJE**

Pnz 30, 10–14

Čitanje Knjige Ponovljenog zakona

Mojsije je govorio narodu: „Poslušaj glas Gospodina, Boga svojega! Čuvaj zapovijedi njegove i njegove naredbe zapisane u knjizi ovoga Zakona! Obrati se Gospodinu, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom! Ova zapovijed što ti je danas dajem nije za te preteška niti je od tebe predaleko. Nije na nebesima, da bi rekao: Tko će se za nas popeti na nebesa, skinuti nam je i objaviti da je vršimo! Nije ni preko mora, da bi mogao reći: Tko će preko mora za nas poći, donijeti nam je i objaviti da je vršimo! Jer, blizu ti je Riječ, u tvojim ustima i u tvome srcu, da je vršiš.“

Riječ je Gospodnja.**PSALAM 69 (68)****Tražite, ubogi, Gospodina,
i oživjet će vam srce.**

Tebi se molim, Gospodine,
u vrijeme milosti, Bože;
po velikoj dobroti svojoj ti me usliši,
po svojoj vjernoj pomoći!
Usliši me, Gospodine, jer je dobrotiva
milost tvoja,
po velikom milosrđu pogledaj na me!

A ja sam jadnik i bolnik –
nak me štiti tvoja pomoć, o Bože!
Božje ću ime hvaliti popijevkom,
hvalit ću ga zahvalnicom.

Gledajte, ubogi, i radujte se,
nek vam oživi srce, svima koji Boga
tražite.

Jer siromahe Gospodin čuje,
on ne prezire sužanja svojih.

Jer Bog će spasiti Sion,
on će sagraditi gradove Judine.
Baštinit će ga potomci slugu njegovih,
prebivat će u njemu oni što ljubi ime
Božje.

2. ČITANJE

Kol 1, 15–20

**Čitanje Poslanice svetoga Pavla apo-
stola Kološanima**

Krist Isus slika je Boga nevidljivoga, Prvorođenac, prije svalkog stvorenja. Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti – sve je po njemu i za njega stvoreno: on je prije svega, i sve stoji u njemu. On je Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorođenac od mrtvih, da u svemu bude Prvak. Jer, svjedočilo se Bogu u njemu nastaniti svu Puninu i po njemu – uspostavivši mir krvlju križa njegova – izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima.

Riječ je Gospodnja.**PJESMA PRIJE EVANĐELJA****Aleluja! Aleluja!**

Otac Gospodina našega Isusa Krista prosvijerilo nam oči srca, te upoznamo koje li nade u pozivu našem! **Aleluja!**

EVANĐELJE

Lk 10, 25–37

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Neki zakonoznanac usta i, da Isusa iskuša, upita: „Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštini?“ A on mu reče: „U Zakonu što piše? Kako čitaš?“ Odgovori mu onaj: „Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svim umom svojim; i svoga blišnjega kao sebe samoga!“

Reče mu na to Isus: „Pravo si odgovorio: To čini i živjet ćeš.“

A i on, hoteci se opravdati, reče Isusu: „A tko je moj bližnji?“ Isus prihvati i reče: „Covjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojнике koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva. Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe. Neki Samaritanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se pa mu pristupi i poveza rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: „Pobrine se za njega. Ako šte više potrošiš, kad se budem vraćao, isplatit ću ti.“ „Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu što je upao među razbojнике?“ On odgovori: „Onaj koji mu iskaza milosrđe.“ Nato mu reče Isus: „Idi pa i ti čini tako!“

Riječ je Gospodnja.**MOLITVE VJERNIH**

Prosvjetljeni Pismom i željni da se u nama ispuni što je Bog naumio, upravimo mu svoje molitve.

● Da pomno oslušujemo Božji glas u vlastitoj savjesti i da mu se nikad ne protivimo – molimo.

● Da nadasve cijenimo dostojanstvo svake ljudske osobe znajući da čovjek nije tek nešto razvijenija životinja nego slika Božja – molimo.

● Da ljude, osobito one kojima je pomoć potrebna, ne dijelimo po tome koliko su nam draži ili odbojniji zbog svojih nacionalnih, vjerskih i drugih razlika – molimo.

Pomozi nam Gospodine da nikoga ne ostavimo u nevolji, kako ni ti ne bi morao nas ostaviti u našoj zloći. Po Kristu Gospodinu našem.

ZA RAZMIŠLJANJE

Prvo čitanje ističe da zakon, koji nam Bog daje da po njemu živimo, nije neka tajna vještina, nego sasvim odgovara težnjama ljudskoga srca, ljudske naravi. Drugo nam čitanje može pomoći da shvatimo zašto se Božji naum toliko slaže s onim čemu čovjek i sam po sebi teži. Krist nije nitko drugi nego vječni Sin Božji koji je vječno naumio postati čovjekom. On je uzorak i ispunjenje čovjeka. Da bi doista bio čovjekom, čovjek mora postati sličan Kristu koji je ujedno i Bog. To što je tijekom povijesti došlo do suprotstavljanja između Božjega nauma i ljudskih težnji, samo je kobna, premda i tajnovita zabuna – misterij zla – koja se razrješuje „krvlju križa njegova“. Što ovdje Pavao spominje Gospodstva, Vrhovništva i Vlasti, nećemo danas tumačiti. Ti nazivi, naime, obično označuju posebne vrste nevidljivih bića, koje zovemo anđeli,

ali ovdje vjerojatno ujedno označuju i zemaljske moći koje se postavljaju između Boga i čovjeka te Boga udaljuju a čovjeka približuju. Drugdje će Pavao napisati da sve te sile Krist mora pokoriti da bi do kraja čovjeka oslobodio. No, moramo biti svjesni da je Biblija neiscrpiva, te svaki put mnogo možemo shvatiti i mnogo ostaviti za buduća shvaćanja. Za bolje razumijevanje evanđeoskog ulomka sjetimo se da su Isusovi sunarodnjaci onoga doba susjede Samaritanjance, premda su bili srodni i govorili sasvim sličnim jezikom, smatrali manje vrijednima zato što su se po vjeri donekle razlikovali i što su se tijekom povijesti bili i krvno izmiješali s drugim narodima. Isus traži da i takvim neugodnim opasnim i nepouzdanim susjedima iskazujemo ljubav i da im pomazemo kad se nađu u nevolji.

Drugog dana kroz program su vodili zacijelo najpoznatiji voditelj naših folklornih grupa u Njemačkoj, vrsni frankfurtski kirurg iz istočne Slavonije dr. Josip Lucić i glavna tajnica našeg Naddušobrižničkog ureda u Frankfurtu Ana Drežnjak. I njoj je nekoć dr. Lucić bio folklorni pedagog. On je radosno istaknuo da je prije dvadeset godina isto tako vodio prvi takav Susret u Mainzu, te je prilikom da vodi i prvi takav Susret u domovini primio kao Božji dar. Njih dvoje, premda dobro poznaju i skupine i plesove koje su najavljivali, svoj su zadatak vrlo ozbiljno shvatili pa su se više puta i u posljednji trenutak, ne obazirući se na naše objektivne, potihom dogovarali (slika lijevo). Druge dvije djelatnice Naddušobrižničkog ureda (slika gore) tjednima nisu mogle odahnuti od priprema za Susret. Romana Kašaj (lijevo) bila je posebno odgovorna za pripremu cjelokupne ispitne građe, a Ljubica Markovica (desno) kao tajnica našega uredništva i tehnička urednica „Žive zajednice“ unaprijed je strepila kako ćemo sve to složiti u ovaj broj.

„OŠ“ Gornje Vrapče III	160
„OŠ“ Gornje Vrapče IV	148
„Osnovna i srednja škola“ Stenjevac I	184
„Osnovna i srednja škola“ Stenjevac II	179
„Osnovna i srednja škola“ Stenjevac III	120
„Osnovna i srednja škola“ Stenjevac IV	143

Iz drugih mjesta

Bjelovar, župa sv. Terezije I	261
Bjelovar, župa sv. Terezije II	246
Brodski Varoš, Slav. Brod	237
Brodski Varoš, Slav. Brod	170
Carevdar, Vojakovački Kloštar, župa sv. Barbare I	245
Carevdar, Vojakovački Kloštar, župa sv. Barbare II	160
Đakovo, župa Svi sveti I	250
Đakovo, župa Svi sveti II	256
Donja Stubica, župa Presvetog Trojstva I	176
Donja Stubica, župa Presvetog Trojstva II	153
Donja Stubica, župa Presvetog Trojstva III	159
Dugi Rat, župa sv. Josipa I	253
Dugi Rat, župa sv. Josipa II	196
Dugi Rat, župa sv. Josipa III	194
Gornja Stubica, župa sv. Juraj I	197
Hvar, župa sv. Stjepan I	249
Hvar, župa sv. Stjepan II	260
Ivanec, župa sv. Marije Magdalene I	193
Ivanec, župa Sv. Marije Magdalene II	182
Krilo Jesenice, samostan ss. služavki mal. Isusa I	197
Krilo Jesenice, samostan ss. služavki mal. Isusa II	259
Markuševac I	129
Markuševac II	170

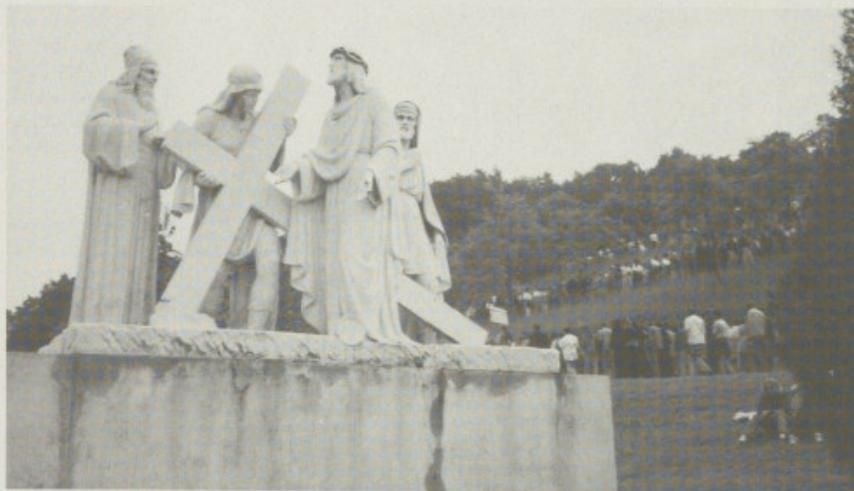
Neumorni mladići i djevojke iz neumorne HKM Stuttgart odveli su nas sasvim na drugu stranu domovine: u dubrovačku okolicu. „Lindo“ je rođen otkuda sada neprijatelj bježi paleći za sobom sve što je hrvatsko.

Ozračje ponosne Podravine donijeli su na pozornicu folklorai iz HKM Berlin izvodeći „Podravske svatove“. U tu je igru narodna umjetnost sažela niz svadbenih običaja s karakterističnim pokretima, zvucima i nošnjama toga kraja uz sjevernu granicu Republike Hrvatske, koja je i danas ondje gdje je u 10. stoljeću kralj Tomislav utvrdio granicu Kraljevstva Hrvata.

Susreta koji tako, i ne namjeravajući, postade prvi susret mladeži iz domovine i iz svijeta na temeljima Svetoga Pisma.

Natjecatelja je bilo previše za mogućnost dobre organizacije kviza, odnosno natjecanja. Nije bilo moguće niti bi bilo dobro obavljati područna natjecanja da se onda u Zagrebu sastanu samo finalisti. Trebalo je naći se zajedno na starim temeljima, trebalo je zajedno svjedočiti. Zato je u jedno poslijepodne 29. svibnja velika dvorana „Globus“ na Zagrebačkom vele-sajmu bila borilište gotovo dvije stotine momčadi. Unaprijed se znalo da velika većina i neće doći do riječi. Svaka momčad imala je po pet čalnova i svaki je član dobio pismeni test, svaki u momčadi drugačiji (A, B, C, D ili E – vidi ta pitanja s točnim odgovorima i pripadajućim im bodovima na str. 4. Pitanja su, njih 100 provela kroz cijelu obrađenu građu. Po sebi su jednostavna, ali – kako reče prof Bonaventura – „zasjedna“. U mnogo smo pitanja ubacili zamke na kojima su iole nepažljiviji natjecatelji mogli zapeti. Inače bi bilo vrlo teško izlučiti finalitise. Znali smo, iz isustva minulih godina, da zapravo svi sve znaju i da bez zabune nema poraženih. Ustalom, također smo znali da je

(Nastavak sa str. 11)

Orehovica – Bedekovčina, župa sv. Ladislava	178	Sv. Nedjelja, župa Presvetog Trojstva	183
Orosavlje, župa uznesenja BDM	167	Šestine, župa sv. Mirka isp.	187
Podbablje-Kemenmost, župa sv. Luke ev.	188	Taborsko, Hum Na Sutli, župa uznesenja BDM I	151
Primošten-Stanovi, župa sv. Jeronima	146	Taborsko, Hum Na Sutli, župa uznesenja BDM II	126
Rijeka, samostan sv. Franje	193	Taborsko, Hum Na Sutli, župa uznesenja BDM III	128
Split-Hotel „LAV“ prognanici zad. nadbiskupija I	239	Taborsko, Hum Na Sutli, župa uznesenja BDM IV	145
Split – župa Gospe od zdravlja I	310	Zabok, župa sv. Jelene Križarice	214
Sračinec, župa sv. Mihaela I	194	Zaprešić I	189
Subotica, župa Isusova uskrsnuća I	177	Zaprešić II	160
Subotica II	139	Županja (rkt) župa	269

Križni put u Mariji Bistrici poveo je tog nedjeljnog jutra pomoćni biskup đakovački dr. Marin Srakić s više svećenika, a prigodna razmatranja na postajama pripremili su mladi iz zagrebačkih župa (gore). Taj križni put na brijegu iza svetišta bio je osobito drag sluzi Božjem Alojziju Stepincu. Prve postaje u bijelom mramoru (lijevo) izradili su hrvatski kipari njegova doba, a veći dio – sve do XIV. i dodatne XV. (dolje) koja je sadržajem predstavila i uskrsnuće naroda i Stepinčevu proslavu – dovršili su većinom u bronci najistaknutiji suvremeni hrvatski kipari.

uvelike preodgojen natjecateljski duh koji uglavnom među tom našem mladeži nije toliko željan isticaja posebnom pobjedom, koliko je zadovoljan zajedničkim nastupom za zajedničko dobro. Izgleda da smo u tekstotve postavili i previše zasjeda. Stoga su rezultati, kao što možete vidjeti u objavljenim popisima ekipa s postignutim bodovima, kod mnogih do 30 ili čak 40% slabiji od najboljih mogućih. Četrdest finalista su pak u usmenim odgovorima gotovo bez većih razlika pokazali znanje koje je i na nazočne studente teologije duboko djelovalo. I u tome dijelu natjecanja razlike bodova dobivale su se ne toliko prema različitu znanju koliko prema razbličitom stupnju sabranosti odnosno zabune.

Treba reći da je ovogodišnja tema biblijske olimpijade bila u skladu s „Godinom Biblije“ koju održava Crkva u Njemačkoj i drugdje. Mi smo se posebno zauzeli da mladi nauče Bibliju povezivati s bogoslužjem a sve zajedno sa životnom svakodnevicom. U bogoslužjima se sustavno čitaju biblijski ulomci. Mladi koji su prošli ovu pripremu za natjecanje osposobili su se ta čitanja pratiti svjesno, sustavno i sa velikim razumijevanjem. Tako svako sudjelovanje u misi postaje također produbljivanje poznavanja vjere i nadahnuće za život po vjeri.

U sklopu natjecanja i cijeloga susreta nisu objavljeni svi rezultati. Ovdje objavljujemo popis svih ekipa i koliko je koja bodova stekla. Koje nisu došle u finale znaju da su to rezultati samo pismenoga testa. One pak koje su bile u finalu mogu saznati koliko su bodova dobile na testu ako od objavljenog broja odbiju broj bodova koji su dobili ocjenjivanjem žirija, što zacijelo svaki za sebe pamti. Odlučili smo objaviti svih sto pitanja testa da svi čitatelji mogu po njima imati uvid u cjelinu građe, premda bi neke mogle zbuniti spomenute „zamke“ koje smo u pitanja namjerno ubacili. No, vrijedilo bi da i sami natjecatelji ponove kviz, da i članove obitelji i vjeronaučnih zajednica u to uvedu. Slobodno se razidite u mišljenju glede ovog ili onog pitanja. I pišete nam o tome.

Pročitajte li redom sve potpise pod fotografijama, imat ćete bogatiji uvid u cijeli taj događaj i mnogo informacija koje ne unosimo u ovaj članak. Pronadete li koju pogrešku ili manjak pišite da ispravimo i nadopunimo.

Svima koji su nam poslali vijesti ili su s pravom očekivali reportaže o događajima po našim misijama, osobito prošteništim ovih ljetnih tjedana, poručujemo neka se strpe do slijedećeg broja koji će cijeli biti tome posvećen. Hvala sima koji su sudjelovali i pomogli.

Urednik

Misu u hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje na Mariji Bistrici s mnogo su svećenika predvodili (slika gore, s lijeva) prelat Justus, biskup Srakić, nizozemski kardinal Simonis, kardinal Kuharić, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj ndb. Giovanni Einaudi, mons Stanković i naddušobrižnik Dukić. U događaj Susreta mnogo su truda uložile naše pastoralne suradnice poput s. Mirjane iz Reutlingena (lijevo) koja je zajedno s mladima pratila bogoslužje s ledine pred svetištem, gdje je mladi puk Božji zatim i odahnuo (dolje).

AKTUALNI RAZGOVOR

Dr. Tomislav Ivančić jedan od najpoznatijih navjestitelja Evanđelja hrvatskoj mladeži našega doba, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu i kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog, održao je 25. travnja ove godine u dvorani hrvatske katoličke misije Berlin, a u organizaciji tamošnjeg Hrvatskog kulturnog društva „V. Fran Mažuranić“ predavanje pod naslovom „Kršćani u izgradnji nove Hrvatske“. Nakon predavanja dr. Ivančić je za čitaoce „Žive zajednice“ rado odgovorio na pitanja koja mu je postavio berlinski član našeg uredničkog vijeća Ivek Milčec.

Jedna je domovina nebeska – i zemaljska

I. Milčec: Otkako traje agresija na Hrvatsku, crkve su pune vjernika, ne samo u domovini nego i po svijetu gdje djeluju hrvatske katoličke misije. Da li to patnja tjera ljude u crkvu, ili je nešto drugo posrijedi?

T. Ivančić: Rekao bih da ljudi sad više idu u crkvu zato što je došla demokracija i s njom sloboda. Prije mnogi službenici, osobito prosvjetni radnici, nisu smjeli ići u crkvu da ne izgube posao. Ako je o patnji riječ, ona čovjeka doista uozbiljuje. Patnik doživljava granice svojih ljudskih snaga i otkriva u sebi ono neprocjenjivo i vječno. Otkriva vlastitu dušu. Kad svaka ljudska ruka postane prekratka da bi pomogla, javlja se druga neka ruka pomoćnica – čovjek iskustveno doživi Božju blizinu.

I. M.: U intervjuu za „Glas Koncila“ ste među ostalim rekli: „Gledao sam gdje mogu nekome tko je ateist prikazati ponajprije čovjekov duh, onda i kršćanstvo“. Izložite nam podrobnije tu misao.

T. I.: Koji put zaboravljamo da se svaki čovjek nalazi između dvije nepoznanice: rođenja i smrti, i da nitko ne može iz svoje kože. Nitko nije sam odlučio o svom dolasku na svijet niti itko može zaustaviti vrijeme koje ga nosi, ususret smrti. Svi doživljavamo da smo jadni, slabi, višestruko ugroženi, nemoćni svoj život oblikovati kako bismo htjeli. Kad čovjek postane svjestan tih razmjera svoga postojanja, događa se kao da se pred njim otvore vrata, i on spoznaje da tu jest netko Drugi. O meni ne ovisi, slučajno se ništa ne može dogoditi, iz puka ništavila ništa ne može nastati – znači da je tu na djelu Nešto, zapravo Netko, što znači živ i svjetstan. To je Bog. Treba čovjeku pokazati iz negja samoga, iz onoga što je u njemu premda toga nije svjestan, da je Bog tu i da ga čeka.

Viktor Frankel osnivač logoterapije – treće bečke psihijatrijske škole nakon poznatih

Freudove i Jungove – pronalazi da je svaki čovjek svjesno ili nesvjesno religiozan. Znači: tko je svjesno ateist podsvjesno je religiozan. On je religioznost potisnuo u podsvjest. Treba mu pomoći da to iz svoje podsvjesti izvuče.

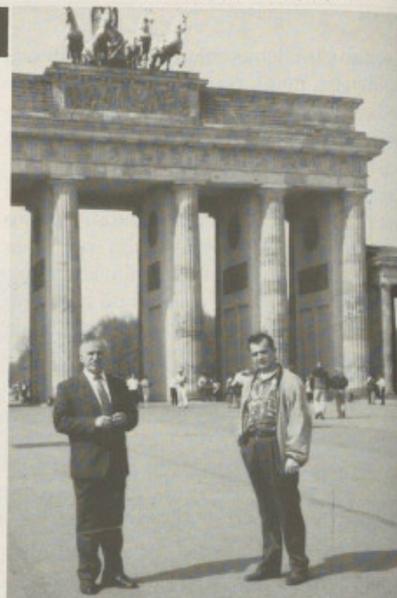
Moram reći da mi je ponekad lakše pomoći ateistima da dođu do Boga, nego vjernicima. Vjernici ponekad misle da o vjeri ne moraju razmišljati.

Kad čovjek doživi to da Bog jest i da mu je blizu, kad pronade Boga u vlastitom duhu, onda je spreman čuti i prihvatiti da je Bog poslao Sina da nas spasi, da je povijesni Isus iz Nazareta taj Krist kojemu vjerujemo.

I. M.: U posljednje vrijeme u Hrvatskoj se mnogo govori o duhovnoj obnovi. Što to zapravo znači?

T. I.: Različiti ljudi to različito shvaćaju. Bitno je shvatiti da je čovjek osoba, te ne živi samo tjelesnim nego i duhovnim životom. Mora imati slobodu da se razvija na svim područjima toga života. Političari će reći da treba obnoviti hrvatski duh, hrvatsku samosvijest, da napokon Hrvat smije biti Hrvat ne noseći stalno na sebi žig nekih prošlih krivica. Obnova društvenog i političkog života traži da ne bude građana višeg i nižeg reda, da svakom građaninu pripada jednako dostojanstvo bez obzira na različita zvanja, da ne bude verbalnog delikta – da svatko može reći što misli. Kad pak mi kršćani govorimo od duhovnoj obnovi, u prvom redu mislimo na obnovu svoga odnosa prema iskonskom biću, Bogu. Grijeh prekidaj taj odnos – kao da bismo prerezali telefonsku žicu ili zazidali vrata da Bog ne može k nama. Obnova obnavlja vezu, uklanja zapreku – da možemo s Bogom drugovati.

I. M.: Je li se o duhovnoj obnovi govorilo i prije ovog rata?

S dr. Ivančićem (lijevo) pred brandenburškim vratima

T. I.: U Crkvi su se stalno održavale različite duhovne obnove. U društvenom i političkom smislu potreba obnove nameće se osobito zbog toga što je minulo razdoblje marksističkog jednodomlja ugrozilo i razorilo duhovne vrijednosti u najširim slojevima. Demokracija omogućuje da to uvidamo, da o tome govorimo i da to popravljamo.

I. M.: Kako se Crkva u Hrvata izvan domovine uključuje u tu duhovnu obnovu?

T. I.: Treba reći da je itekako uključena. Otkriva prave vrijednosti i čini ono što treba činiti. U ovom času potiče vjernike da materijalno i politički pomažu ugroženoj domovini. Naši ljudi izvan domovine preuzeli su u ovo ratno doba velike terete, a Crkva ih na to potiče i u tome prednjači. Pokreće duhovne snage također za rješavanje gorućih domovinskih pitanja. Sjetimo se tolikih molitvenih skupova širom svijeta, tolikih predavanja, pisama, proglašavanja, zahtjeva.

I. M.: Što biste još rekli Hrvatima izvan domine?

T. I.: Kao vjernici znamo da smo na ovom svijetu privremeno, baš kao „gastarbajteri“ u tuđini. Domovina se ostvaruje u vječnosti. Sveti Pavao kaže u tom smislu da je naša domovina na nebesima. No već na ovom svijetu svaki od nas ima jednu domovinu kao što ima jedan život. Čovjek može rasti, sam sebe izgrađivati, težiti vječnom ostvarenju samo iz korijena vlastite duhovne baštine, vlastite domovine. Kao što svaki čovjek na ovome svijetu teži vječnoj domovini, tako i svaki iseljenik treba težiti k svojoj jedinjoj zemaljskoj domovini, iz nje rasti i u nju se vraćati. U tuđini jačati, da se domovini pomogne; u tuđini sakupljati, da bi se doma gradilo. ■

Hrvatski prognanici u biskupiji Rottenburg-Stuttgart

Prema podacima sobranim još prije Uskrsa u toj biskupiji hrvatski su prognanici zbrinuti u više katoličkih ustanova. Na području **HKM Aalen** u župnim dvorovima, samostanima i dječjim domovima u Bopfingen-Unterpfingenu, Ellwangu, Heidenheimu, Hohenbergu, Pfahlheimu, Waldhausenu, Metzenbachu. Na području **HKM Göppingen** u gradskoj kući u Geislingenu, na području **HKM Ludwigsburg** u prostorijama talijanske misije i domu mladih u Cleebronnu, na području **HKM Ravensburg** u našoj misiji i u domu Krista Kralja. Na području **HKM Schwäbisch Gmünd** u Ketelerovu domu i samostanu palotinaca. Na području **HKM Nagold** sestre franjevke iz Heiligenbronna kod Horba/N. (na slici) u svojoj kući sv. Antuna udomile su 35 naših prognanika.

p. Tomo

REGENSBURG

Kao da ih je bilo stotinu

Za svečanost svete potvrde 10. svibnja u hrvatskoj misiji rekoše da je bila tako lijepa kao da je krizmanika bilo stotinu a ne tek desetero. Svaki je od njih imao posebnu ulogu u slavlju. Tomislav je biskupa pozdravio, Marina je na kraju zahvalila, ostali su čitali misna čitanja i molitve vjernih. Biskup iz Zagreba Marko Culej je svojom propovijedi taknuo srca. Poslije je s hrvatskim dušobrižnikom Josipom Antoncem pohadao krizmanike u njihovim domovima. K Dragani i Andriji u Mainburg nažalost nisu stigli.

Na Dan državnosti 30. svibnja naši su se ljudi okupili u dvorani župe sv. Ante. Svirao je Slovenac Drago započevši s pjesmom „Bože čuvaj Hrvatsku“. Pred ponoć su nenajavljeno došli naši Muslimani da čestitaju i prilože pomoć od 1000 njemačkih maraka.

s. Miroljuba Marijanović

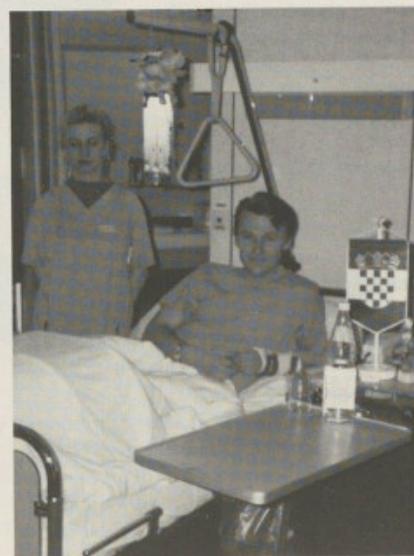
„Živa hrvatska Crkva“ u Meschedama

Pogledajte nas! Svi smo mladi! Naša je budućnost! Ratne strahote u Domovini još nas više ujedinile! Većina nas je iz „Bosne ponosne“. Nakon misnog slavlja u našoj crkvi u Meschedama, još smo više „jedno srce i jedna duša“. I mi smo Hrvatska! I mi smo Crkva! I mi smo Božji narod! Ove vrijednosti neprijatelj ne može razoriti u našim dušama!

MARBURG

Na najboljoj klinici

Među više hrvatskih ranjenika za koje duhovno skrbi HKM Hanau ovaj put objavljujemo fotografiju **Ivice Čurmana** na UNI-klinici u Marburgu. Ranjenik s nuštarskog bojišta rođen je u Vladislavcu godine 1969. Klinika na kojoj se liječi najpoznatija je za koštana oboljenja u cijeloj Njemačkoj, a bolničarka s. Haike iskazuje mu posebnu skrb. Ivica je prvi put susreo vjeru našavši se među suborcima s krunicama oko vrata i molitvom na usnama. U uskrsno doba naši vjernici iz Marburga izvodili su ga u svoje domove. Njihovi česti pohodi čine da se ranjenik osjeća kao kod kuće i da se ponovno raduje životu.

M.K.

TRAUNREUT

„Bog, mati i dom“

U Traunreutu je 10. svibnja po prvi put održana proslava „Majčinog dana“. Prigodni igrokaz izveli su prvopričesnici uz pomoć starije djece i mladih a pod vodstvom bračnog para Marije i Mate Žgela. Priredba je označena geslom „Bog, mati i dom“. Svirao je i pjevao tamburaški sastav iz HKM Rosenheim u narodnim nošnjama pod vodstvom pastoralnog suradnika dipl. teploga Mirka Kapetanovića.

GRASSAU

„Živjela majka“

„Majčin dan“ proslavljen je u Grassau 15. svibnja. U programu je sudjelovalo osamnaestero djece između 8 i 14 godina. Uspješno su izveli igrokaz „Živjela majka“ i više prigodnih recitacija i pjesama. Bila je to prva takva priredba u Grassau na poticaj voditelja HKM Traunreut svećenika Mladena Mrakovčića. Djeca su pokazala veliko zanimanje, te će zacijelo više blagdana i obljetnica u tom mjestu biti obogaćeno sličnim priredbama. U zabavnom dijelu priredbe svirali su tamburaši iz HKM Rosenheim. Cijela je priredba

Igrokaz u Traunreutu

ugodno utisnuta u sjećanje tamošnjih naših vjernika.

U Grassau, malom mjestu blizu jezera Chiemsee u Oberbayernu živi i radi oko 200 Hrvata. Većina ih je okupljena u „SOS Kroatien e.v.“, društvo koje već mjesecima šalje veliku pomoć u Hrvatsku. Svake nedjelje na misi ih se nade 50–70.

Na spomenutoj priredbi skupljeni su novčani prilozi za djecu poginulih u ratu u Hrvatskoj. Djeca koja su sudjelovala u tom programu kao i u proslavi 10. svibnja u Traunreutu zajedno su s roditeljima hodočastila 23. svibnja u Marijino svetišće „Maria Eck“ ponad Siegsdorfa.

Julijana Matković.

FULDA

Napokon „Hrvatski dom“

Hrvati s područja Fulde po prvi put su otvorili vlastito okupljalište nazvavši ga „Hrvatski dom“, u prostorijama gdje je dosad djelovao Caritas za pomoć Hrvatskoj. U tom novom domu na St. Peterberg Hrvati će se moći okupljati, kulturno djelovati, gledati hrvatsku televiziju, drugovati u razonodi.

U Fuldi je pod pokroviteljstvom gradonačelnika dr. Wolfganga Hambergera Hrvatsko kulturno umjetničko društvo Ivan Goran Kovačić održalo 9. svibnja navečer dobrotvornu priredbu u Schlosstheatru. Sutradan 10. svibnja troje hrvatske djece Tomislav, Vesna i Natalija primilo je prvu sv. pričest. Pripremao ih je dakon fra Bože Radoš koji ondje studira teologiju, a pred koji je dan jedva izmaknuo bombama u Mostaru. Istog dana proslavljen je ondje i Majčin dan.

MARBURG

Nove prostorije

Zajednica hrvatskih vjernika u Marburgu od 9. svibnja ove godine okuplja se na bogoslužja u novim prostorijama na Richtsbergu, Chemnitzer Str. 2 gdje je tamošnji ekumenski centar. Župnik tamošnje njemačke župe Liebfrauchen-

OFFENBACH

„Čavoglave“ – po prvi put

Marko Perković „Thompson“, proslavljeni a skromni hrvatski borac koji je pjesmom „Čavoglave“ stvorio himnu hrvatskog otpora protiv nečovječnog napadača, po prvi put je u rajnsko-majnskom području nastupio 2. svibnja 1992. u Stadthalle u Offenbachu. S njim su u dobrotvornoj priredbi nastupili Dražen Zečić, također hrvatski borac sa same bojišnice, i Vladimir Kočiš-Zec, jedan od naših najpoznatijih pjevača. Njihovo je pjevanje ispunilo dvoranu ozračjem radosnog ponosa i nepokolebivosti. Hrvatska mladež pjevala je sa svojim borcima do kasno u noć, ponašajući se disciplinirano. Bio je to jedinstveni doživljaj duboke bliskosti pjevača i svih nazočnih.

kirche isusovac p. Pirschel svečano je toga dana uveo Hrvate u prvo bogoslužje. Ključeve je preuzeo Franjo Pavić istaknuti vjernik i otac troje djece.

Tijekom minulih dvadeset godina ondje su Hrvatima gostoprimstvo pružale sestre milosrdnice provincije Fulda u svojoj kapeli staračkog doma. Novi je prostor prikladniji za bogoslužje ali teže pristupačan jer je u predgrađu s rijetkim autobusnim vezama. Prednost je mnogo više prostora za različita okupljanja.

Na priredbu je došlo više od 1500 mladih. Čisti prihod od 23000 njemačkih DM organizator – Mladež Hrvatske Demokratske Zajednice Frankfurta i Offenbacha – upotrijebit će za humanitarnu pomoć domovini.

Dvije popularne hrvatske rock-grupe koje su već bile obećale sudjelovanje u toj priredbi ipak nisu došle, jer konačni sporazum nije postignut. Organizator se zbog toga ispričava publici.

A.K.

Srebrno slavlje

U nedjelju 14. svibnja u Mainzu su se hrvatski katolici ponosili slavljem povodom 25. obljetnice utemeljenja svoje HKM. Njemački prijatelji odali su najviša priznanja. Izvješće donosimo u idućem broju.

RADOSNI I TUŽNI DOGAĐAJI U OBITELJIMA

Kršteni

Ivica Badrov, sin Tomislava i Antonije rod. Vukadin, rođen 18.1.92. kršten 14.3.1992. – HKM Bonn.

Matea Batarilo, kći Alojzija i Marice rod. Čelan, rođena 27.10.91., krštena 24.4.1992. – HKM Hamburg.

Daniel Budimir, sin Petra i Kate rod. Poropatić, rođen 31.11.91., kršten u svibnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Ivana Buljan, kći Milivoja i Anite rod. Čapin, rođena 23.2.92. u Buchenu (Odenwald), krštena u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Ivan Buljubašić, sin Ante i Marije, rođen 31.1.92., kršten u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Anita Bušić, kći Nedjeljka i Kate rod. Sabljak, rođena 13.12.91., krštena 18.4.1992. – HKM Hamburg

Davor Cegledi, sin Antuna i Miroslave rod. Dragošević, rođen 4.4.84., kršten 19.1.1992. – HKM Traunreut-Grassau.

Željka Cegledi, kći Antuna i Miroslave rod. Dragošević, rođena 4.1.77., krštena 19.1.1992. – HKM Traunreut-Grassau.

Nikolina Cvitanović, kći Ljube i Lidije rod. Križanović, rođena 5.3.92., krštena 9.5.1992. – HKM Hamburg.

Dzesika Divković, kći Velimira i Dragane rod. Jovanović, rođena 7.5.92., krštena u svibnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Josip Djerek, sin Janka i Mile rod. Brdar, rođen 10.1.1992. u Bad Sodenu, kršten u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Dominik Dragičević, sin Damira i Tatjane rod. Gorscak, rođen 13.9.91., kršten u svibnju 1992. HKM Frankfurt/M.

Dajana Filipović, kći Petra i Doris rod. Bungar, rođena 18.4.92., krštena 7.5.92. – HKM Waiblingen.

Ivana Gečević, kći Paška Gečević i Janje rod. Palić, rođena 28.1.1992., krštena 21.3.1992. – HKM Hamburg.

Kristijan Ivanković, sin Ante i Kate rod. Jurilj, rođen 3.2.92., kršten u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Marija Jurić, kći Pere i Ivke rod. Pranjic, rođena 16.8.91. u Bad Homburgu, krštena u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Tomislav Kiseli, sin Anđelka i Mare rod. Pripuz-Bartulović, rođen 13.3.92., kršten u svibnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Joško Kozić, sin Denisa i Gine rod. Weirauch, rođen 22.1.92., kršten u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Melani Kuprešak, kći Jure i Suzane rod. Rehak, rođena 4.12.91., krštena u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Damir Leko, sin Zorana i Fatime Osmanović, rođen 23.4.91., kršten 25.1.1992. – HKM Traunreut.

Daniel Lucić, sin Ive i Sanje rod. Čenda, rođen 25.8.91., kršten 4.4.1992. – HKM Hamburg.

Sandra Marić, kći Milana i Marice rod. Marković, rođena 22.2.1992., krštena 22.3.1992. – HKM Hamburg.

Srđan Marić, sin Milana i Marice rod. Marković, rođen 14.2.86., kršten 22.3.1992. – HKM Hamburg.

Christian Matan, sin Zdravka i Bernarde rod. Rakitić, rođen 1.2.92., kršten u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Damirka Matic, kći Vlade i Marije rod. Krol, rođena 31.12.91. u Hanau, krštena 29.4.1992. – HKM Hanau.

Edita Najev, kći Ante i Katice rod. Matijaš, rođena 12.9.1990., krštena 24.4.1992. – HKM Hamburg.

Mate Nenadić, sin Željka i Marijane rod. Duzel, rođen 7.1.92., kršten u svibnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Prelat Jürgen Adam je uskr-snoj noći krstio dvoje djece hrvatskih prognanika u svetištu Majke Božje Žalodne uz samostan sestara franjevki u Heiligenbronnenu koje su zbrinule 35 takvih prognanika. Slavlje je priredio naš dušobrižnik u Nagoldu fra Tomo Rumenjak a sudjelovali su dr. Tomislav Međugorac i domaći njemački župnik. Sudjelovalo je i više naših vjernika iz obližnjeg Nagolda gdje je 9. travnja ove godine otvoreno novo sjedište HKM za dekanate Freudenstadt i Calw. ■

Katarina i Josip Maltar, medimurski Hrvati iz Kotoribe koji žive i rade u Locherhofu na području HKM Rottweil, proslavili su u tome gradu u crkvi Počinka Kristova (Ruhe-Christi-Kirche) – valjda jedinoj toga imena – u subotu 2. svibnja svoj srebrni pir. U sklopu misnoga slavlja te subote u 11 sati obnovili su bračna obećanja a zatim su s dvojicom od tri sina te mnoštvom rodbine i prijatelja pošli na svečani ručak. Obred je predvodio naš dušobrižnik **Luka Lucić**. ■

Martina Nikolić, kći Dinka i Ane rod. Markić, rođena 3.6.92., krštena u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Dominik Orešković, sin Maria i Anice rod. Glavurdić, rođen 28.2.92., kršten u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Annemarie Pajurin, rođena 3.12.91., kći Đure i Christel rod. Herter, rođena 3.12.91., krštena 26.4.1992. – HKM Waiblingen.

Martina Katarina Pavlović, kći Jure i Ane rod. Ramljak, rođena 14.2.92., u Bad Sodenu, krštena u travnju 1992. – HKM Frankfurt/M.

Dominik Pejić, sin Rafaela i Zorke, rođen 15.5.91., kršten u svibnju 1992. – HKM Frankfurt. (nastavak na sl. str.)

▲ Dragocjena vjeronaučna natjecateljska momčad stigla je i iz Republike Srbije, iz pokrajine Vojvodine. Dolazak mladih hrvatskih katolika iz Subotice u glavni grad njihove hrvatske domovine već je sam po sebi, nezavisno od broja skupljenih bodova, bio velika pobjeda vjernosti.

► Prelat Heinz Joachim Justus kao referent za strance pri BK Njemačke, koja nas je godinama zadužila dobrotom, osobito u borbi za hrvatsku nezavisnost, dobio je na dar karakteristično hrvatsko Raspeće, rad proslavljenog hrvatskog slikara Ivana Lackovića Croate, i posebno urešeni hrvatski kruh, pravi znak dobrote i dobrodošlice.

„Potomstvu tvome dajem zemlju ovu“

Među nagrađenim likovnim radovima koji su prispjeli od ekipa i pojedinaca iz raznih župa žiri je ocijenio da posebna nagrada za idejni pristup temi pripada **Kristianu Dujčiću** iz Bielefelda. On je hrvatsku sudbinu pod zvijezdama prikazao trobojnicom kao dugom obećanja i

širokim mlazom krvi što prodire u temelje hrvatske zemlje, gdje u Jazovci i drugim jamama leže kosti bezbrojnih nevinih žrtava kao sigurni korijeni suvremenog hrvatskog uskrsnuća. Kristian je svoju sliku popratio tekstom koji je naše posuvremenjenje poznatog biblijskog obećanja Abrahamu: „Potomstvu tvome dajem zemlju ovu, od rijeke Dunava pa do Jadrana“. Treća nagrada žirija za najbolje radove pripala je slici s napisom „Riječ je Gospodnja“. Vjeroučenik iz župe sv. Blaža, koji se nije htio potpisati, znakovito je svitak Biblije položio u našu stvarnost označenu četvorinama grba.

Za vrlo uspješno sudjelovanje s brojnim dobrim likovnim radovima pohvaljeni su: župa sv. Šimuna i Jude Tadeja, Markuševac i župa Isusova Uskrsnuća Subotica.

Zar je kuvajtska nafta vrednija od hrvatske krvi?

„Mein Kommen nach Zagreb soll ein Zeichen der Verbundenheit sein mit Euch, mit dem Volk, das seit einem Jahr schwere Prüfungen bestehen muß. Ihr könnt versichert sein, daß viele deutsche Katholiken mit Euch auf baldigen Frieden hoffen und dafür beten.

Zugleich schämen wir uns als Deutsche und als Teil der zivilisierten Welt, daß Europa so wenig geholfen hat in den letzten Monaten.

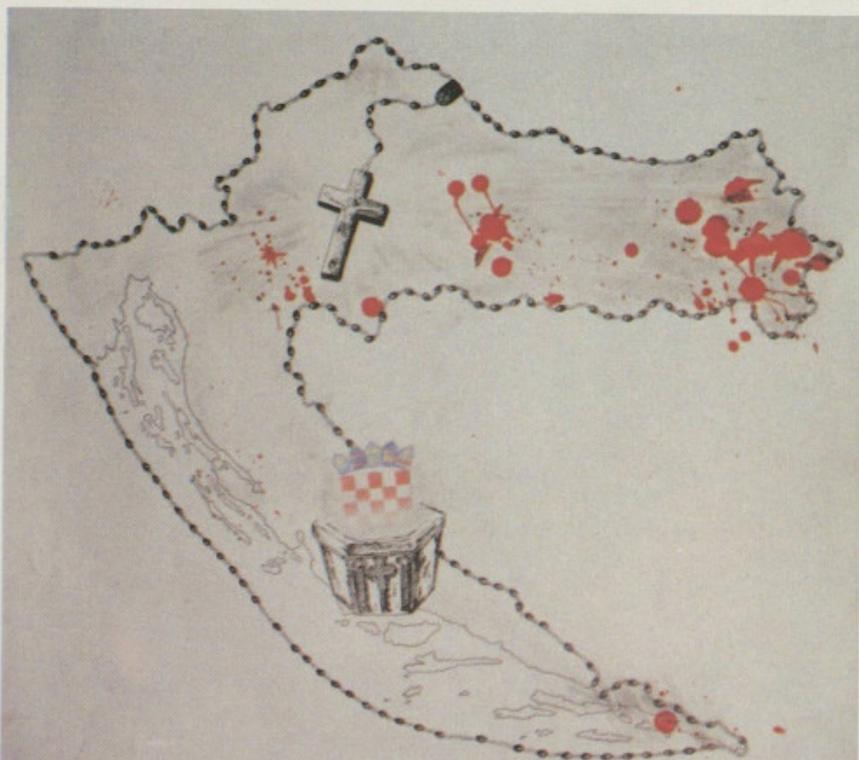
Täglich erlebt Europa und Nordamerika auf dem Bildschirm, wie unschuldige Menschen Gewalt und Zerstörung hinnehmen müssen. Ein Vernichtungskrieg wird ausschließlich auf dem Gebiet Kroatiens und Bosniens geführt, der erste Krieg in Europa seit 1945. Warum bleibt die Welt so passiv? Ist den Völkern das Öl in Kuwait wirklich mehr wert als das Blut der Unschuldigen?“

„Wenn die Betonköpfe in Belgrad nur die Sprache der Gewalt verstehen, dann muß durch die Blockade und gezielte Einsätze von Waffen den machthungrigen Stalinisten gezeigt werden, wo die Grenzen sind und den Menschen guten Willens in Serbien geholfen werden, gegen die rote Diktatur aufzustehen.“

prelat **Hermann Mayer**
u govoru na Susretu 30. svibnja

◀ Prva nagrada za likovne radove pripala je Klaudiji Nacci iz Bielefelda za „Hrvatsku Golgotu“. Slomljena puška označuje nemoć agresije, a krv i voda iz Kristova srca služu se u potvrdu narodne samobitnosti.

◀ Ksenija Bataš iz Bjelovara opasala je krunicom Republiku Hrvatsku rišući „Povijest Spasenja“ od Višeslavova krsnoga zdenca do krvavih rana vukovarske, vinkovačke, osječke, pakračke, karlovačke i dubrovačke Golgote. Zavrijedila je drugu nagradu.

Postvertriebsstück · D2384E · Gebühr bezahlt:

**STOP THE WAR
IN CROATIA**

Scholl + Klug Druckerei GmbH · 6082 Mörfelden-Walldorf